

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **E. M.**, zastoupená JUDr. Vítem Buršou, advokátem se sídlem Uherské Hradiště, Růžová 1254, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem v Brně, Masarykova 31, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 1. 2015, č. j. 62 Af 59/2013 - 79, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 5. 2013, č. j. 14171/13/5000-14102-702767. Tímto rozhodnutím žalovaného byl dle ustanovení § 116 odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“), změněn dodatečný platební výměr Finančního úřadu v Uherském Brodě (dále jen „správce daně“) ze dne 21. 5. 2012, č. j. 96369/12/338911704297, v části týkající se bankovního spojení; v ostatních částech zůstal dodatečný platební výměr beze změny. Dodatečným platebním výměrem doměřil správce daně stěžovatelce daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2007 ve výši 215 040 Kč spolu s penále ve výši 43 008 Kč.

V kasační stížnosti stěžovatelka současně navrhl, aby jí soud přiznal odkladný účinek. Důvody pro přiznání odkladného účinku jsou podle stěžovatelky totožné s těmi, které doložila v řízení před krajským soudem, a je zřejmé, že takové rozhodnutí není v rozporu se zákonem, neboť její újma při úhradě cca 250 000 Kč je nepoměrně větší, než jakou by mělo přiznání odkladného účinku, neboť řízení trvá již 5 let a je zjevné, že neuhrazení daně o dobu do skončení řízení o kasační stížnosti nemůže mít žádné negativní důsledky. Při rozhodování o přiznání odkladného účinku je třeba dle stěžovatelky vzít v úvahu, že stejná částka byla vyměřena také jejímu manželovi. Úhrada částky ve výši cca 500 000 Kč je pro stěžovatelku a jejího manžela likvidační.

Žalovaný návrh stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti považuje za nedůvodný. Přiznání odkladného účinku má mít zcela mimořádný charakter, neboť je jím

prolamována zásada vykonatelnosti pravomocného rozhodnutí správního orgánu, resp. pravomocného rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví. Institut přiznání odkladného účinku kasační stížnosti lze dle žalovaného aplikovat pouze ve zcela výjimečných případech, kdy stěžovatelka svůj návrh doloží dostatečnými a věrohodnými důkazy a prokáže, že by jí neprodleným výkonem napadeného rozhodnutí skutečně hrozila nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatelka je pro případ nevyhovění jejího návrhu povinna tvrdit a prokázat možnost vzniku konkrétních faktických dopadů, a to zejména, že zaplacení určité částky by ji mohlo přivést do mimořádně tíživé situace. Stěžovatelka však v daném případě nikterak nespécifikovala, v čem by aktuálně spočívala případně vzniklá nepoměrně větší újma, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám. Přiznání odkladného účinku by se v přezkoumávaném případě mohlo dle žalovaného dotknout veřejného zájmu, za který je třeba považovat zájem státu na řádném a včasném výběru stanovených daňových povinností. V uvedené souvislosti považuje žalovaný za nezbytné poukázat i na zákonnou úpravu daňového řízení v otázce úhrady daňových povinností – jednak podání opravného prostředku (odvolání) proti rozhodnutí o vyměření daně nemá v zásadě nikdy odkladný účinek, vedle toho má daňový subjekt (a tedy i stěžovatelka) přímo v rámci daňového řízení k dispozici právní instituty, které umožňují bezprostřední výkon rozhodnutí uložené povinnosti dočasně suspendovat (např. posečkání daně, splátkování daně).

Podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom přiměřeně užije ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout třetím osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Stěžovatelka ve vztahu k důvodům pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti odkázala na důvody uvedené v řízení před krajským soudem. V návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě stěžovatelka uváděla, že úhrada částky ve výši 258 048 Kč je pro ni nemožná, neboť se jedná o vysokou částku, kterou nedisponuje. Vymáhání dluhu by znamenalo vedení exekuce a tím i ohrožení základních životních jistot stěžovatelky. Naopak v případě povolení odkladu nemůže dle stěžovatelky vzniknout žádná újma a není to v rozporu s veřejným zájmem. Ohledně majetkových poměrů stěžovatelka uváděla, že je zaměstnána u firmy RM FOREST lesní společnost, s.r.o., s čistým příjmem ve výši cca 13 780 Kč, přičemž je i spoluvlastníkem uvedené firmy společně s manželem. Firma je v současné době ve ztrátě. Stěžovatelka s manželem vlastní rodinný domek, ve kterém žije se dvěma syny, a je také spoluvlastnicí bytu v Praze, který využívá zejména pro pracovní účely při jednáních v Praze a ubytování. Jedná se o jediný majetek, který by byl postižen exekucí, neboť stěžovatelka a její manžel nemají hotovost k úhradě závazku. Stejná částka je navíc vymáhána i po jejím manželovi. Úhrada částky ve výši cca 500 000 Kč je s ohledem na současný rodinný rozpočet nemožná a realizovatelná toliko prodejem nemovitostí, což i s ohledem na důvody žaloby považuje stěžovatelka za zcela neadekvátní neodčinitelný následek.

Nejvyšší správní soud po zvážení argumentů stěžovatelky dospěl k závěru, že u stěžovatelky jsou dány důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s.

Podklady předložené stěžovatelkou potvrzují její tvrzení, že společnost RM FOREST lesní společnost, s.r.o., hospodaří se ztrátou a společnost SILVI, s.r.o., prakticky nevykazuje

pokračování

činnost. Stěžovatelka dosahuje příjmu cca 13 780 Kč, z čehož lze dovodit předpokládaný roční příjem 165 360 Kč ročně. Po zhodnocení relevantních údajů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že vymáhání částky 258 048 Kč, která přesahuje roční příjem stěžovatelky, by skutečně mohlo vést k takové finanční situaci stěžovatelky, která by pro ni mohla představovat nepoměrně větší újmu, než by vznikla třetím osobám, resp. žalovanému. Splnění platební povinnosti dle žalobou napadeného rozhodnutí by tedy zřejmě skutečně mohlo být realizováno jen formou prodeje jedné ze dvou nemovitostí stěžovatelky, což zdejší soud nepovažuje za přiměřené výši platební povinnosti stěžovatelky. S ohledem na uvedené a při zohlednění skutečnosti, že manželovi stěžovatelky byla rovněž doměřena daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2007 ve výši 215 040 Kč spolu s penále ve výši 43 008 Kč, lze mít skutečně za to, že bezodkladný výkon napadeného rozhodnutí by mohl mít pro stěžovatelku likvidační účinky a mohl by u ní vyvolat nevratnou újmu.

Nejvyšší správní soud dále přihlédl i ke skutečnosti, že v posuzované věci byl již krajským soudem přiznán odkladný účinek žalobě stěžovatelky.

Nejvyšší správní soud posoudil žádost o přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě jakkoli dotklo práv třetích osob, ani že by takové rozhodnutí bylo v rozporu s veřejným zájmem, neboť bude-li kasační stížnost stěžovatelky zamítnuta, bude mít stěžovatelka povinnost dlužnou daň a penále zaplatit.

Vzhledem k tomu, že odkladný účinek žalobě ve vztahu k žalobou napadenému rozhodnutí přiznal v posuzované věci již krajský soud, postačuje v souladu se závěry usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 – 96, publikovaného pod č. 786/2006 Sb. NSS, přiznat odkladný účinek kasační stížnosti pouze ve vztahu k napadenému rozsudku krajského soudu, čímž bude z hlediska odkladného účinku až do právní moci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu obnoven stav, který zde byl před právní mocí rozhodnutí krajského soudu.

Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. března 2015

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu